

റോമർ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസനും സുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടി വേർതിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനുമായ പൗലോസ് ദൈവത്തിനു പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധമായ റോമിലുള്ള എല്ലാവർക്കും എഴുതുന്നത്.

2 തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സുവിശേഷം, ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന മുമ്പു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്; 3 ജഡം സംബന്ധിച്ച ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവനും, 4 മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവു സംബന്ധിച്ചു, ദൈവപുത്രനെ സൂക്തിയോടെ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടവനുമായ 5 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ് ഈ സുവിശേഷം.

6 അദ്ദേഹത്തിൽ, അവിടുത്തെ നാമത്തിനുവേണ്ടി സകലജനതകളുടെയും ഇടയിൽ വിശ്വാസത്തിന് അനുസരണം വരുത്തുവാനാണ് ഞങ്ങൾക്കു കൃപയും അപ്പൊസ്തലന്മാരും ലഭിച്ചത്. 7 അവരിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനായി വിളിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

റോം സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള പൗലോസിന്റെ അഭിവാഞ്ഛ

8 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആദ്യംതന്നെ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി യേശുക്രിസ്തു മുഖേന എന്റെ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 9 എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊണ്ട്, എനിക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുടെയടുക്കൽ എത്തുവാൻ ദൈവഹിതത്താൽ വഴി തുറന്നുകിട്ടണമെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 10 തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ ഞാൻ സർവ്വ്യാത്മനാ സേവിക്കുന്ന ദൈവം ഇതിനു സാക്ഷി.

11 നിങ്ങളെ ശക്തീകരിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ആത്മീയവരം നല്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണുവാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് 12 അങ്ങനെ എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു പരസ്പരം, പ്രോത്സാഹനം, ലഭിക്കുവാനിടയാകും. 13 സഹോദരരേ, എനിക്കു മറ്റു ജനതകളിൽനിന്നെന്നപോലെ നിങ്ങളിൽനിന്നും 'ഒരു വിളവെടുപ്പ്' ഉണ്ടാകുന്നതിനു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ പലതവണ ഒരൂങ്ങി. എന്നാൽ ഇതുവരെയും എനിക്കു തടസ്സം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

14 ഗ്രീക്കുകാരെന്നോ ഗ്രീക്കുകാരല്ലാത്തവരെന്നോ ജ്ഞാനികളെന്നോ മുഖ്യരെന്നോ ഭേദം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ട് റോമിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു.

16 സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, ആദ്യം യഹൂദനും പിന്നെയഹൂദേതരനും അതു രക്ഷയ്ക്കായി ദൈവശക്തിയാകുന്നു. 17 അതിൽ, ദൈവത്തിന്റെ നീതി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു വിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതാണ്, 'നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും' എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ.

മനുഷ്യന്റെ അധർമ്മത്തിനെതിരേ ദൈവത്തിന്റെ കോപം

18 അധർമ്മംകൊണ്ടു സത്യത്തെ എതിർക്കുന്ന സകല ദൈവനിഷേധത്തിനും ദുഷ്ടതയ്ക്കും എതിരേ ദൈവകോപം സർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 19 ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ സാധ്യമായതെല്ലാം അവർക്കു വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. കാരണം ദൈവം അതെല്ലാം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;

4 4 അഥവാ: ദൈവപുത്രനാകുവാൻ ശക്തിയോടെ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനായ 5 17 ഹബക്കുകി 2:4

20ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ ദൈവത്തിന്റെ അദ്യശ്യമായ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യസ്വഭാവവും അവിടുത്തെ സൃഷ്ടികളിലൂടെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മനുഷ്യനു യാതൊരു ഒഴികഴിവു പരയാൻ സാധ്യമല്ല.

21അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തെ മഹത്താപപ്പെടുത്തുകയോ നന്ദികാണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല; അവരുടെ യുക്തിചിന്ത ഫലശൂന്യമായി; അവരുടെ മുഷഹൃദയം ഇരുളടഞ്ഞതായി; 22വിവേകികൾ എന്നു സായം അവകാശപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവർ മുഷരായിത്തീർന്നു; 23അനശ്വരനായ ദൈവത്തിനു നൽകേണ്ട മഹത്തം അവർ നശ്വരനായ മനുഷ്യന്റെയും പക്ഷി, മൃഗം, ഇഴജന്തു എന്നിവയുടെയും സാദൃശ്യത്തിലുള്ള രൂപങ്ങൾക്കു നൽകി.

24അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ പാപമോഹങ്ങളിൽ, അന്യോന്യം ശരീരങ്ങളെ നികൃഷ്ടമാക്കുന്ന ലൈംഗികാശുഖിയിലേക്കു വിട്ടുകളഞ്ഞു. 25അവർ ദൈവത്തിന്റെ സത്യത്തെ വ്യാജമാക്കി മാറ്റി; സ്രഷ്ടാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനുപകരം സൃഷ്ടിയെ ആരാധിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ, ആമേൻ.

26ഇതുനിമിത്തം ദൈവം അവരെ നികൃഷ്ടമോഹങ്ങളിലേക്കു വിട്ടുകളഞ്ഞു. അവരുടെ സ്ത്രീജനങ്ങൾപോലും സാഭാവികവേഷ്ടയ്ക്കുപകരം സ്വഭാവവിരുദ്ധമായതു സ്വീകരിച്ചു. 27അതുപോലെ, സ്ത്രീകളോടുള്ള സ്വാഭാവികബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് പുരുഷന്മാരും കാമാസക്തരായി പരസ്പരം ഹിനകൃത്യങ്ങളിൽ മുഴുകി; തങ്ങളുടെ ലൈംഗികവൈകൃതത്തിന് യോഗ്യമായ ശിക്ഷ അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

28ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നത് ഉചിതമെന്ന് അവർ കരുതിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ദൈവം അവരെ, അരുതാത്തതു ചെയ്യുന്ന അയമബുദ്ധിയിലേക്കു വിട്ടുകളഞ്ഞു. 29അവർ എല്ലാവിധ അധർമ്മവും ദോഷവും അത്യാഗ്രഹവും നികൃഷ്ടതയും നിറഞ്ഞവരാണ്; അസൂയ, കൊലപാതകം, ശണ്ഠ, വഞ്ചന, ദുഷ്ടത എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞവർ. 30വ്യർത്ഥസംസാരക്കാരും പരദൂഷകരും ദൈവദേഷികളും നിഷ്ഠൂരരും ഗർവ്വിഷ്ടരും ആത്മപ്രശംസക്കാരുമത്രേ അവർ; തിന്മയുടെ പുതിയ വഴികൾ അവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

31അവർ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കാത്തവരും അവിവേകികളും വിശ്വാസവഞ്ചകരും

ഹൃദയശൂന്യരും നിർദ്ദയരും ആണ്. 32ഇങ്ങനെ യുള്ളവർ മരണയോഗ്യർ എന്ന ദൈവകല്പന അറിഞ്ഞിട്ടും അവർ ഇക്കാര്യങ്ങൾതന്നെ തുടർന്നു ചെയ്യുകയും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള ന്യായവിധി

2 ആകയാൽ മറ്റുള്ളവനെ വിധിക്കുന്ന മനുഷ്യന്മാർ, നീ ആരായാലും നിനക്ക് ഒഴികഴിവൊന്നുമില്ല; കാരണം നീ ഏതു കാര്യത്തിനു മറ്റൊരാളെ വിധിക്കുന്നുവോ അതേകാര്യത്തിൽ നിന്നെത്തന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു. വിധിക്കുന്ന നീ അതേകാര്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. 2ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കെതിരായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിസത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. 3അതുകൊണ്ട് അന്യരെ വിധിക്കുകയും അതേകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുമൊരു മനുഷ്യനായ നീ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയിൽനിന്നും തെറ്റി ഒഴിയാമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നുവോ? 4ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നുവെന്നറിയാതെ നീ അവിടുത്തെ സമൃദ്ധമായ കരുണ, സഹിഷ്ണുത, ദീർഘക്ഷമ എന്നിവയെ അവഗണിക്കുന്നുവോ?

5നിന്റെ ശാസ്ത്രവും, അനുതാപമില്ലാത്ത ഹൃദയവും നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെടുന്ന ക്രോധദിവസത്തേക്കു നീ നിനക്കുതന്നെ ദൈവക്രോധം ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. 6ദൈവം “ഓരോരുത്തനും അവനവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനു തക്കവണ്ണം പകരം നല്കും.” 7നിരന്തരം നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു മഹത്താപവും മാനവും അനശ്വരതയും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് അവിടുന്നു നിത്യജീവൻ നല്കും. 8എന്നാൽ സാർത്ഥം തേടുകയും സത്യം നിരസിച്ചു തിന്മ നിർത്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരേ കോപവും ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. 9തിന്മ ചെയ്യുന്ന ഏതു മനുഷ്യനും, ആദ്യം യഹൂദനും പിന്നെ വിജാതീയനും, കഷ്ടതയും യാതനയും ഉണ്ടാകും. 10എന്നാൽ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവർക്കും, ആദ്യം യഹൂദനും പിന്നെ വിജാതീയനും, മഹത്താപവും ബഹുമാനവും സമാധാനവും ലഭിക്കും; 11ദൈവത്തിനു പക്ഷഭേദമില്ലല്ലോ.

12ന്യായപ്രമാണം ലഭിക്കാതെ പാപം ചെയ്തവരെല്ലാം ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെതന്നെ നശിക്കും. ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടായിട്ടും, പാപം ചെയ്തവരെല്ലാം ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടും. 13ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവരെല്ലാ ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിമാന്മാർ; അതനുസരി

4 6 സങ്കീർത്തനം. 62:2. സുഭാഷിതങ്ങൾ 24:12

ക്കുന്നവരാണ് നീതിമാന്മാരായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. 14 ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാത്തവരായ വിജാതീയർ ന്യായപ്രമാണം അനുശാസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സാഭാവികമായി ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഒരു ന്യായപ്രമാണമായിത്തീരുന്നു. 15 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചും അവരുടെ ചിന്തകൾ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ നീതീകരിക്കുകയോ ചെയ്തുംകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. 16 ദൈവം സകലമനുഷ്യരുടെയും രഹസ്യങ്ങളെ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിനനുസരണമായി യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ന്യായം വിധിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ഇതു സംഭവിക്കും.

യഹൂദരും ന്യായപ്രമാണവും

17 എന്നാൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ യഹൂദൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധത്തെ കുറിച്ചു നീ ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നു. 18 ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചതിന്റെ ഫലമായ ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിയാനും ശ്രേഷ്ഠമായ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; 19 ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സാരാംശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു നീ കുരുടർക്കു വഴികാട്ടിയും ഇരുട്ടിലുള്ളവർക്കു വെളിച്ചവും 20 മുഹൂർത്തം അധ്യാപകനും ശിശുക്കൾക്ക് ഉപദേഷ്ടാവും ആണെന്നു നീഭാവിക്കുന്നു. 21 ഇതു വാസ്തവമെങ്കിൽ, അന്യരെ ഉപദേശിക്കുന്ന നീ എന്തുകൊണ്ട് നിന്നെത്തന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല? മോഷ്ടിക്കരുത് എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ? 22 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത് എന്നു ജനങ്ങളോടു പറയുന്ന നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നുവോ? വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുക്കുന്ന നീ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കൊള്ള ചെയ്യുന്നുവോ? 23 ന്യായപ്രമാണത്തെപ്പറ്റി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്ന നീ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നുവോ? 24 "നിങ്ങൾനിമിത്തം ദൈവനാമം വിജാതീയരുടെയിടയിൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നു" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ! 25 നീ ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പരിച്ഛേദനം പ്രയോജനമുള്ളതാകും; ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചാൽ നീ പരിച്ഛേദനമേല്ക്കാത്തവനു തുല്യനാകും. 26 പരിച്ഛേദനം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വിധികൾ അനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പരിച്ഛേദനമു

ള്ളവരെപ്പോലെ അവർ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലേ? 27 നിനക്ക് എഴുതപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണവും പരിച്ഛേദനവും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും നീ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ശാരീരികമായി പരിച്ഛേദനം ഏല്ക്കാതെത്തന്നെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കുന്നവർ നിന്നെ കുറ്റം വിധിക്കും.

28 പുറമേ യഹൂദനായിരിക്കുന്നവൻ യഹൂദനല്ല; യഥാർത്ഥ പരിച്ഛേദനം കേവലം ബാഹ്യവും ശാരീരികവും അല്ല. 29 അകമേ യഹൂദനായവൻ മാത്രമാണു യഹൂദൻ; അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ളതല്ല, ആത്മാവിനാൽ ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുന്നതാണ് ശരിയായ പരിച്ഛേദനം. അതുണ്ടാകാതെ മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നുതന്നെ പുകഴ്ച ലഭിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസതത്വ

3 അങ്ങനെയെങ്കിൽ യഹൂദന് എന്താണു മേന്മ? അഥവാ പരിച്ഛേദനംകൊണ്ട് എന്തുപ്രയോജനം? 2 എല്ലാവിധത്തിലും വളരെയുണ്ട്: ഒന്നാമത്, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ. 3 ചിലർ വിശ്വാസിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടെന്ത്? അവരുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യം ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസതത്വത്തെ നിഷ്പഫലമാക്കുമോ? 4 ഒരിക്കലുമില്ല! എല്ലാ മനുഷ്യരും വ്യാജപരയുന്നവരാണ്കൊണ്ടിലും ദൈവം സത്യവൻ ആയിരിക്കട്ടെ.

"അങ്ങയുടെ വാക്കുകളിൽ അങ്ങ് നീതിമാനെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടാനും ന്യായവിസ്താരത്തിൽ അങ്ങ് വിജയിക്കുവാനും"^a

എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ!

5 എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ വ്യക്തമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാം എന്തു പറയും? തന്റെ കോപം നമ്മുടെമേൽ വരുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവം അനീതിയുള്ളവൻ എന്നോ? (മാനുഷികമായ ഒരു വാദം ഞാൻ ഇന്നയിക്കുകയാണ്.) 6 ഒരിക്കലുമല്ല, അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ദൈവം എങ്ങനെ ലോകത്തെ വിധിക്കും? 7 "എന്റെ അസത്യം ദൈവത്തിന്റെ സത്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിച്ച് അവിടുത്തെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നെയാരു പാപിയെന്നു വിധിക്കുന്നതെന്തിന്?" എന്ന് ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം, 8 അങ്ങനെയെങ്കിൽ, "നന്മവരങ്ങളെതിന് നമ്മുക്കു തിന്മ പ്രവർത്തിക്കാം" എന്നുകൂടി പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി ചിലർ ആരോപിക്കുന്നു; അവർക്കു വരുണ ശിക്ഷാവിധി നീതിയുക്തംതന്നെ.

^a 24 യെശയ്യാവി 52:5; യെഹൂദന്മാർക്കെൽ 36:22 ^b 4 സങ്കീർത്തനം 51:4

നീതിമാൻ ആരുമില്ല

9അതുകൊണ്ടെന്ത്? യഹൂദരായ നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും മേന്മയുണ്ടോ? ^a ? ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നാം മുന്പുപറഞ്ഞതുപോലെ യഹൂദരും വിജാതീയരുമെല്ലാം ഒരുപോലെ പാപത്തിന് അധീനരാണെന്ന്.

10“നീതിമാൻ ആരുമില്ല,

ഒരുവൻ പോലുമില്ല.

11ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരുമില്ല,

ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവ

നുമില്ല. 12എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി

ഒന്നടങ്കം കൊള്ളരുത്തവരായ

യിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; നന്മ

ചെയ്യുന്നവൻ ആരുമില്ല,

ഒരാൾപോലുമില്ല.”^b

13“അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴി; അവരുടെ നാവു വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അവരുടെ അധരങ്ങളിൽ അണലിവിഷമുണ്ട്.”^c

14“ശാപവും കയ്പും അവരുടെ വായിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”^d

15“അവരുടെ കാലുകൾ രക്തം ചൊരിയാൻ തിടയ്ക്കും കൂട്ടുന്നു.

16നാശവും ദുരിതവും അവരുടെ പാതകളിൽ ഉണ്ട്.

17സമാധാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അവർ അറിയുന്നില്ല.”^e

18“അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദൈവമേമില്ല.”^f

എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ!

19ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നതെല്ലാം അതിനു കീഴിലുള്ളവരോടാണ് എന്നു നമുക്കറിയാം. എല്ലാ അധരങ്ങളും നിശ്ശബ്ദമാകുവാനും ലോകം മുഴുവൻ ദൈവത്തോട് ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാനുംതന്നെ. 20അതിനാൽ ന്യായപ്രമാണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആരും അവിടുത്തെമുമ്പിൽ നീതിമാനാവുകയില്ല; ന്യായപ്രമാണം മുമ്പേന ലഭിക്കുന്നത് പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം മാത്രമാണ്.

വിശ്വാസത്തിലൂടെ നീതികരണം

21എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള നീതി ന്യായപ്രമാണംകൂടാതെ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. 22ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ നീതി, വിശ്വാസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള

വിശ്വാസത്താലാണു ലഭ്യമാകുന്നത്. 23ഒരു വ്യത്യസ്തവുമില്ല, എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തതു ദൈവത്തേജസ്സിൽനിന്ന് അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു. 24എങ്കിലും അവിടുത്തെ കൃപയാൽ, ക്രിസ്തുയേശു മുമ്പേനയുള്ള വീണ്ടെടുപ്പിലൂടെ അവർ സൗജന്യമായി നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു. 25യേശുവിനെ പാപപരിഹാരാഗ്രഹമാകുവാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ചു. അവിടുത്തെ രക്തത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്താലാണ് അതു ഫലപ്രദമാകുന്നത്. തന്റെ നീതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാണു ദൈവം അങ്ങനെ ചെയ്തത്. മുൻകാലപാപങ്ങൾക്കു ദൈവം ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലെങ്കിലും 26അവിടുന്ന് സായം നീതിമാനാണെന്നും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ നീതികരിക്കുന്നുവെന്നും ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

27അങ്ങനെയെങ്കിൽ പ്രശംസ എവിടെ? അതു നീങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഏതു പ്രമാണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ? കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെയോ? അല്ല, വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ. 28അങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനം കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽതന്നെ മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. 29ദൈവം യഹൂദരുടെമാത്രം ദൈവമോ? അവിടുന്ന് യഹൂദരുൾത്തവരുടെയും ദൈവം അല്ലയോ? അതേ, അവിടുന്ന് അവരുടെയും ദൈവമാണ്. 30ദൈവം ഒരുവൻമാത്രമല്ലോ; പരിച്ഛേദനം ഏറ്റവരെ അവിടുന്ന് വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കുന്നു. അതേ വിശ്വാസത്താൽ പരിച്ഛേദനം ഏല്ക്കാത്തവരെയും അവിടുന്ന് നീതികരിക്കുന്നു. 31അപ്പോൾ, നാം വിശ്വാസത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നുവോ? ഒരിക്കലുമില്ല, നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.

അബ്രാഹാം വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു

4 അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ അനുഭവത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് എന്തു പറയാം? 2അബ്രാഹാം നീതികരിക്കപ്പെട്ടതു പ്രവൃത്തികളാൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രശംസിക്കുവാൻ വകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ അതിനു വകയില്ല, 3തിരുവെഴുത്ത് എന്തു പറയുന്നു? “അബ്രാഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു, അത് അദ്ദേഹത്തിനു നീതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു.”⁸ എന്നുതന്നെ.

4പണിയെടുക്കുന്നവനു കൂലി ദാനമായിട്ടല്ല

^a 9 അഥവാ കുറവുണ്ടോ? ^b 12 സങ്കീർത്തനം. 14:1-3; സഭാപ്രസംഗി 7:20 ^c 13 സങ്കീർത്തനം:5:9 ^d 14 സങ്കീർത്തനം. 10:7 ^e 17 യേശുവിന്ദ:7:8. ^f 18 സങ്കീർത്തനം. 36:1 ^g 3 ഉല്പത്തി 15:6; 22-ാം വാക്യവും കാണുക.

അവകാശമായിട്ടാണു പരിഗണിക്കുന്നത്. 5എന്നാൽ പാപിയെ നീതികരിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് അവർ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവനെക്കിലും, അവന്റെ വിശ്വാസം നീതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. 6കർമ്മങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ ദൈവം നീതിമാനായി അംഗീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ അനുഗൃഹീതാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ദാവീദും ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

7“ലംഘനം ക്ഷമിച്ചും പാപം മറച്ചും കിട്ടിയവർ അനുഗൃഹീതർ, 8കർത്താവ് ഒരിക്കലും പാപം കണക്കിടാത്ത മനുഷ്യൻ അനുഗൃഹീതൻ.”^a

9അപ്പോൾ ഈ അനുഗൃഹം പരിച്ഛേദനമേറ്റവർക്കു മാത്രമോ? അതോ, പരിച്ഛേദനം ഇല്ലാത്തവർക്കും കൂടിയുള്ളതോ? അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിനു നീതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണല്ലോ നാം പറയുന്നത്. 10ഏതു സാഹചര്യത്തിലാണ് അങ്ങനെ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത്? പരിച്ഛേദനം ഏറ്റതിനു ശേഷമോ അതിനുമുമ്പോ? ശേഷമല്ല, മുമ്പുതന്നെ. 11പരിച്ഛേദനം ഏല്ക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസത്താലുണ്ടായ നീതികരണത്തിന്റെ മൂദ്രയായിട്ടാണ് പരിച്ഛേദനം എന്ന അടയാളം ലഭിച്ചത്. പരിച്ഛേദനം ഏറ്റിട്ടില്ലാത്തവരെക്കിലും വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹം പിതാവായിത്തീരുക എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 12പരിച്ഛേദനം ഏറ്റവർക്കും അദ്ദേഹം പിതാവാകുന്നു. അത് അവർ പരിച്ഛേദനം ഏറ്റതു കൊണ്ടുമാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനു പരിച്ഛേദനം ഏല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ മാതൃക പിന്തുടരുന്നതു കൊണ്ടത്രേ.

13ലോകാവകാശിയായിത്തീരുന്നമനുഷ്യളുടേ വാഗ്ദാനം അബ്രാഹാമിനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം തന്റെ സന്തതിക്കും ന്യായപ്രമാണത്തിലുടേയല്ല, വിശ്വാസത്താലുണ്ടെ നീതിയിലുടേയാണ് ലഭിച്ചത്. 14ന്യായപ്രമാണം പിന്തുടരുന്നവരാണ് അവകാശികളെങ്കിൽ, വിശ്വാസം വിലയില്ലാത്തതും വാഗ്ദാനം വ്യർത്ഥവുമാണ്. 15എന്തെന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം കോപത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തേടത്തു ലംഘനവുമില്ല.

16അതുകൊണ്ട്, വാഗ്ദാനം നല്കപ്പെടുന്നതു വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അങ്ങനെ വാഗ്ദാനം കൃപയാലുള്ളതെന്നും അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതികൾക്കെല്ലാം, ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല, അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കുംകൂടെ- ഉറപ്പായി

നല്കപ്പെട്ട അവകാശമാണെന്നും വരുന്നു. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും പിതാവാണ്. 17“ഞാൻ നിന്നെ അനേകം ജനതകളുടെ പിതാവായിരിക്കുന്നു” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ! താൻ വിശ്വസിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ഇല്ലാത്തവയെ ഉള്ളവയെപ്പോലെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ പിതാവാകുന്നു.

18“നിന്റെ സന്തതി ഇങ്ങനെ ആകൂ” എന്നു തന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തതു, സകല ആശയ്ക്കും വിപരീതമായി ആശയയുടെ അബ്രാഹാം വിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങനെ അനവധി ജനതകളുടെ പിതാവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 19അബ്രാഹാമിന് ഏകദേശം നൂറുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം മൃതപ്രായമായിരുന്നു. സാറായുടെ ഗർഭപുത്രവും നിർജ്ജീവമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചില്ല. 20ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ച്, അവിശ്വാസത്താൽ ചഞ്ചലപ്പെടാതെ, 21ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു നിവർത്തിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനാണെന്നുള്ള പൂർണ്ണബോധ്യത്തോടെ, അദ്ദേഹം വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്താപ്പെടുത്തി. 22അങ്ങനെ “അത് അദ്ദേഹത്തിനു നീതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു.” 23“നീതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു” എന്ന വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല നമുക്കുവേണ്ടിയുംകൂടെയാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 24കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടിയും ഇതു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. 25അവിടുന്ന് നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം മരണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും നമ്മുടെ നീതികരണത്തിനായി ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

സമാധാനവും, സന്തോഷവും

5 അതുകൊണ്ട്, വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവുമേനെ നമുക്കു ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ട്. 2അദ്ദേഹത്തിലുടേയാണ് നാം ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്ന ഈ കൃപയിലേക്കു നമുക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ നാം ആനന്ദിക്കുന്നു. 3അതുമാത്രമല്ല, നമ്മുടെ കഷ്ടതകളും നാം ആനന്ദിക്കുന്നു. 4എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കഷ്ടത സഹിഷ്ണുതയെയും സഹിഷ്ണുത പരിപകൃതയെയും പരിപകൃത പ്രത്യാശയെയും ഉളവാക്കുന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു. 5പ്രത്യാ

^a 8 സങ്കീർത്തനം. 32:1,2 ^b 17 ഉൽപത്തി 17:5 ^c 18 ഉൽപത്തി 15:5

ശ നമ്മെ ലജ്ജിതരാക്കുന്നില്ല; ദൈവസ്നേഹം, താൻ നമുക്കു നല്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നവല്ലേ.

6നാം ശക്തിഹീനരായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ ക്രിസ്തു തക്കസമയത്ത് അർത്ഥിക്കുകൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു. 7നീതിമാനുവേണ്ടിപ്പോലും ആരെങ്കിലും മരിക്കുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്. നല്ലവനായ ഒരു മനുഷ്യനുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും മരിക്കാൻ തയ്യാറായേക്കാം. 8എന്നാൽ നാം പാപികളായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു; അങ്ങനെ അവിടുന്ന്, തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

9ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ നാം ഇപ്പോൾത്തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹംമുഖേന ഇനിമേൽ നാം എത്രയധികമായി ദൈവഭക്താക്കളായിത്തീർന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടും! 10നാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ അവിടുത്തെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു നിരപ്പു ലഭിച്ചുവെങ്കിൽ, നിരപ്പു പ്രാപിച്ചശേഷം അവിടുത്തെ ജീവനാൽ നാം എത്രയധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെടും! 11അതുമാത്രമല്ല, നമുക്ക് ഇപ്പോൾ നിരപ്പു ലഭിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തിൽ നാം പ്രമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദാമിലൂടെ മരണം, ക്രിസ്തുവിലൂടെ ജീവൻ

12ഏകമനുഷ്യൻമൂലം പാപവും, പാപംമൂലം മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു. ഇങ്ങനെ, എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തതിനാൽ മരണം എല്ലാവരിലും വ്യാപിച്ചു. 13ന്യായപ്രമാണം നല്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പും പാപം ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ പാപം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. 14എങ്കിലും ആദാംമൃതൽ മോശൈവരും, ആദാമിനെപ്പോലെ കല്പന ലംഘിച്ചു പാപം ചെയ്യാത്തവരുടെമേലും, മരണം വാഴ്ച നടത്തിയിരുന്നു; ആദാം വരുവാനുള്ളവന്റെ പ്രതിരൂപമത്രേ.

15എന്നാൽ കൃപാവരം ലംഘനംപോലെയല്ല. ഏകമനുഷ്യന്റെ ലംഘനത്താൽ അനേകർ മരിച്ചുവെങ്കിൽ ദൈവകൃപയും നാം ഇനിയേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏകമനുഷ്യന്റെ കൃപയാലുള്ള ദാനവും അനേകരിലേക്ക് ഏറ്റവും അധികം കവിഞ്ഞൊഴുകിയിരിക്കുന്നു! 16ഏകമനുഷ്യന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലം പൊലെയല്ല ദൈവത്തിന്റെ ദാനം; ആ ഒരു പാപത്തെത്തുടർന്നു ന്യായവിധിയും തൽഫലമായി ശിക്ഷാവിധിയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അനവധി ലംഘനങ്ങളെ തുടർന്നുണ്ടായ കൃ

പാവരമാകട്ടെ, നീതീകരണത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. 17ഏകമനുഷ്യന്റെ ലംഘനത്താൽ, ആ മനുഷ്യനിലൂടെ, മരണം വാഴ്ച നടത്തിയെങ്കിൽ, ദൈവം സമുദ്ധിയായി നല്കുന്ന കൃപയും നീതിയെന്ന ദാനവും പ്രാപിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തുവെന്ന ഏകമനുഷ്യനിലൂടെ എത്രയോ അധികമായി ജീവനിൽ വാഴും!

18അങ്ങനെ ഒരു ലംഘനം മനുഷ്യരെ ശിക്ഷാവിധിയിലേക്കു നയിച്ചതുപോലെ ഒരു നീതിപ്രവൃത്തി എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ജീവദായകമായ നീതീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. 19ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിലൂടെ അനേകർ പാപികളായിത്തീർന്നതുപോലെ ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണത്തിലൂടെ അനേകർ നീതിമാന്മാരായിത്തീർന്നു.

20ന്യായപ്രമാണം ഇടയിൽ വന്നുചേർന്നതിനാൽ ലംഘനം പെരുകി. എന്നാൽ പാപം വർദ്ധിച്ചുടത്തു കൃപ അതിലും അധികമായി വർദ്ധിച്ചു. 21പാപം മരണത്തിലൂടെ വാഴ്ച നടത്തിയതുപോലെ, കൃപയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം, നീതിയാൽ വാഴേണ്ടതിനനുതന്നെ.

പാപത്തിനു മരിച്ചു ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുക

6 അതുകൊണ്ടു നാം എന്താണു പറയേണ്ടത്? കൃപ വർദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നോ? 2ഒരിക്കലും പാടില്ല! പാപത്തിനു മരിച്ചവരായ നാം തുടർന്ന് അതിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 3സ്നാനമേറ്റു ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നവരായ നാം സ്നാനത്തിൽ അവിടുത്തെ മരണത്തോടു ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടെ? 4അതുകൊണ്ട്, നാം സ്നാനം മുഖേന ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ, മരിക്കുകയും ഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്തു. ക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ ഹഠത്താൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നാം ജീവന്റെ പുതുകത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിനനുതന്നെ.

5അങ്ങനെ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോട് ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവിടുത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടും ഏകീഭവിക്കും. 6നാം ഇനിപാപത്തിന്റെ അടിമകൾ ആകാതിരിക്കുവാൻ പാപശരീരം ഇല്ലാതാക്കേണ്ടതിനു നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ അവിടുത്തോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നു. 7അങ്ങനെ മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

8നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചുവെങ്കിൽ, അവിടുത്തോടൊപ്പം ജീവിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

4 6 അഥവാ, ശക്തിഹീനതമാകേണ്ടതിന്

ക്കുന്നു. 9ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പി
 കണ്ടെടുത്തിനാൽ അവിടുന്ന് ഇനി ഒരിക്കലും മരി
 ക്കയില്ല എന്നു നാം അറിയുന്നു; മരണത്തിന്
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഇനി അധികാരമില്ല.
 10അവിടുത്തെ മരണം, പാപസംബന്ധമായി ഒരി
 കൽമാത്രമുള്ള മരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ
 അവിടുന്ന് ജീവിക്കുന്നതോ ദൈവത്തി
 നുവേണ്ടിയുള്ള ജീവിതമത്രേ. 11അതുപോലെ,
 നിങ്ങളും പാപത്തിനു മരിച്ചവരെന്നും ക്രി
 സ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവി
 കുന്നവരെന്നും നിങ്ങളെത്തന്നെ എണ്ണുവിൻ.
 12പാപത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിക്കു
 വാൻതക്കവണ്ണം പാപം നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീ
 രത്തിൽ ഇനി വാഴരുത്. 13നിങ്ങളുടെ
 അവയവങ്ങളെ അധർമ്മത്തിന്റെ ഉപകരണ
 ങ്ങളായി പാപത്തിനു സമർപ്പിക്കുകയും അരുത്;
 മരണത്തിൽനിന്നു ജീവനിലേക്ക് ആനയിക്ക
 പ്പെടുവരായി നിങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു
 സമർപ്പിക്കുക; നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ നീ
 തിയുടെ ഉപകരണങ്ങളായി ദൈവത്തിനു
 കാഴ്ചവയ്ക്കുക. 14നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തി
 നല്ല, കൃപയ്ക്ക് അധീനരാകയാൽ പാപത്തിന്
 ഇനി നിങ്ങളുടെമേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരി
 ക്കുകയില്ല.

നീതിക്ക് അടിമകൾ

15അതുകൊണ്ടെന്ത്? ന്യായപ്രമാണത്തിനല്ല
 കൃപയ്ക്ക് അധീനരായിരിക്കുകയാൽ നമുക്കു
 പാപം ചെയ്യാമെന്നോ? ഒരിക്കലും പാടില്ല. 16നി
 ങ്ങൾ അനുസരണയുള്ള അടിമകളായി ആർ
 കെങ്കിലും നിങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടു
 കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന ആ വ്യ
 ക്തിക്ക് അടിമയായിത്തീരുകയാണെന്ന് അറി
 യുന്നില്ലേ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിലേക്കു നയി
 കുന്ന പാപത്തിന്റെ അടിമകൾ, അല്ലെങ്കിൽ
 നീതിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന അനുസരണ
 ത്തിന്റെ അടിമകൾ. 17എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരി
 കൽ പാപത്തിന്റെ അടിമകൾ ആയിരുന്നു
 വെങ്കിലും, നിങ്ങളെ ഒരമേല്പിച്ച ഉപദേശം ഹൃ
 ദയപൂർവ്വം അനുസരിച്ചതുകൊണ്ടു ദൈവത്തി
 നു സ്തോത്രം. 18നിങ്ങൾ പാപത്തിൽനിന്നു
 സന്തരതരാക്കപ്പെടുകയും നീതിക്കു അടിമകളാ
 യിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

19നിങ്ങളുടെ സാഭാവിക പരിമിതി നിമിത്തം
 ഞാൻ ഇതു മാന്യഷികരീതിയിൽ പറയുന്നു:
 നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അശുദ്ധിക്കും അത്യ
 ധികമായ അധർമ്മത്തിനും അടിമകളായി സമർ
 പ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ഇപ്പോൾ അവയെ, വിശു
 ധീകരണത്തിനായി നീതിക്ക് അടിമകളായി
 സമർപ്പിക്കുവിൻ. 20നിങ്ങൾ പാപത്തിന് അടി

മകളായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയുടെ നിയ
 ത്രണത്തിനു വിധേയരല്ലായിരുന്നു. 21അന്നു
 നിങ്ങൾക്ക് എന്തു പ്രയോജനമാണ് ഉണ്ടായത്?
 ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു ലഭ്ജതോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ
 തന്നെ. അവയുടെ അത്യം മരണകരമാണ് .
 22എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സന്ത
 തരാക്കപ്പെട്ടു ദൈവത്തിന്റെ ദാസരായി
 ത്തിർന്നിരിക്കയാൽ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്ര
 യോജനം വിശുദ്ധീകരണവും, അതിന്റെ ഫലം
 നിയമജീവനും ആകുന്നു. 23പാപത്തിന്റെ
 ശമ്പളം മരണം; ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ
 നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നി
 ത്യജീവൻതന്നെ.

വിവാഹത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം

7 സഹോദരരേ, ന്യായപ്രമാണം അറിയുന്ന
 വരോടാണല്ലോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.
 ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം
 മാത്രമേ ന്യായപ്രമാണത്തിന് അവന്റെമേൽ
 അധികാരമുള്ളൂ എന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞു
 കൂടെ? 2ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാ
 ണ് ഭാര്യ നിയമംമൂലം അയാളോടു ബന്ധിക്ക
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭർത്താവു മരിച്ചു
 കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ അയാളുമായുള്ള വിവാ
 ഹനിയമത്തിൽനിന്നു സന്തതയായിത്തീ
 രുന്നു. 3ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ
 മറ്റൊരു പുരുഷനെ സ്വീകരിച്ചാൽ വ്യഭിചാരി
 ണി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. ഭർത്താവു മരിച്ചു
 കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ ആ നിയമത്തിൽ നിന്നു
 സന്തതയായിത്തീരുന്നു, പിന്നെ വേറൊരു പു
 രുഷനെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവൾ വ്യഭിചാരിണി
 യാവുകയില്ല.

4അതുകൊണ്ട്, എന്റെ സഹോദരരേ, നി
 ങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരംവഴി ന്യായ
 പ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു നി
 ങ്ങൾ മറ്റൊരാളുടെ വകയായിത്തീരുവാനാണ്,
 മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവന്റെ
 തന്നെ; ദൈവത്തിനായി ഫലം പുറപ്പെടുവി
 ക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 5നാം
 പാപസാഭാവത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായി
 രുന്നപ്പോൾ, ന്യായപ്രമാണം നിമിത്തം ഉയർന്നു
 വന്ന പാപവികാരങ്ങൾ മരണത്തിനുള്ള ഫലം
 പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ അവയ
 വങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 6എന്നാൽ നമ്മെ
 ബന്ധനസ്ഥരാക്കിയ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
 നിന്നു നാം ഇപ്പോൾ സന്തതരായിരിക്കുന്നു;
 അതുസംബന്ധിച്ചു നാം മരിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ?
 അതുകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ട പഴയ ചട്ടങ്ങൾ അനു
 സരിച്ചല്ല, ആത്മാവിന്റെ പുതുമയിലത്രേ നാം
 സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

a 23 അഥവാ യേശുക്രിസ്തുവിൽകൂടി b 5 "ജഡം."

പാപത്തോടുള്ള പോരാട്ടം

7 ആകയാൽ നാം എന്താണ് പറയുക? ന്യായ പ്രമാണം പാപം എന്നോ? നിശ്ചയമായും അല്ല. എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്തിലൂടെ അല്ലാതെ പാപം എന്തെന്നു ഞാൻ അറിയുമായിരുന്നില്ല. "മോഹിക്കരുത്"^a എന്നു ന്യായപ്രമാണം പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മോഹം എന്തെന്നു ഞാൻ അറിയുകയില്ലായിരുന്നു. 8 എന്നാൽ കല്പനയിലൂടെ ലഭിച്ച അവസരം ഉപയോഗിച്ചു പാപം എന്നിൽ എല്ലാവിധ ദുർമോഹങ്ങളും ഉളവാക്കി. ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ പാപം നിർജ്ജീവമാകുന്നു. 9 ഒരുകാലത്ത്, ഞാൻ ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം എന്നിൽ സജീവമാകുകയും ഞാൻ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. 10 ജീവൻ നല്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കല്പനതന്നെ എനിക്കു മരണഹേതുവായിത്തീർന്നു എന്നു വ്യക്തമായി. 11 കല്പനമൂലം ഉളവാായ അവസരം ഉപയോഗിച്ചു പാപം എന്നെ ചതിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 12 ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധം; കല്പന വിശുദ്ധവും നീതിയുക്തവും നല്ലതും തന്നെ. 13 അങ്ങനെയെങ്കിൽ നന്മയായത് എനിക്കു മരണഹേതുവായി ഭവിച്ചുവെന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല. നന്മയായിലൂടെ എനിക്ക് മരണം വരുത്തിയതു പാപമാണ്. പാപത്തിന്റെ തനിസ്വഭാവം വെളിപ്പെടേണ്ടതിനും കല്പനയിലൂടെ പാപം അത്യന്തം പാപകരമായിത്തീരേണ്ടതിനും തന്നെ.

14 ന്യായപ്രമാണം ആത്മീയം എന്നു നാം അറിയുന്നു; ഞാനോ അനാത്മീയൻ, പാപത്തിന് അടിമയായി വില്ക്കപ്പെട്ടവൻ. 15 ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്തെന്നു ഞാൻ തന്നെ അറിയുന്നില്ല. കാരണം, ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്; പിന്നെയോ വെറുക്കുന്നതാണ്. 16 ഇങ്ങനെ ഞാൻ ചെയ്യരുതാത്തതു ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ, ന്യായപ്രമാണം നല്ലതെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. 17 അപ്പോൾ അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമാണ്. 18 എന്നിൽ, അതായത് എന്റെ ജഡത്തിൽ ഒരു നന്മയും വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, അതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. 19 കാരണം ഞാൻ, ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നന്മയല്ല, ആഗ്രഹിക്കാത്തതിന്മയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 20 അങ്ങനെ, ആഗ്രഹിക്കാത്തതാണ് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമാണ്; ഇതു ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

21 അതുകൊണ്ടു നന്മ ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, തീന്മ എന്നോടൊപ്പമുണ്ട് എന്നൊരു പ്രമാണം ഞാൻ കാണുന്നു. 22 എന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ ഞാൻ ദൈവിക പ്രമാണത്തിൽ പ്രമോദിക്കുന്നു; 23 എന്നാൽ എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന മറ്റൊരു പ്രമാണം എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഉള്ളതായി ഞാൻ കാണുന്നു; അത് എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന് എന്നെ അടിമയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 24 ഹാ! ഞാൻ എത്ര അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ! മരണത്തിന് അധീനമായ ഈ ശരീരത്തിൽനിന്ന് എന്നെ ആരു വിടുവിക്കും? 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം, ഇങ്ങനെ ഞാൻ ബുദ്ധികൊണ്ടു ദൈവികപ്രമാണത്തെയും ജഡം കൊണ്ടു പാപപ്രമാണത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

ആത്മാവിലൂടെയുള്ള ജീവിതം

8 അതുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവർക്ക്^b ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല. 2 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം എനിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 3 ജഡത്തോടുള്ള ബലഹീനതമൂലം ന്യായപ്രമാണത്തിനു ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതു ദൈവം സാധ്യമാക്കി; അവിടുന്നു സ്വന്തപുത്രനെ പാപിയായ മനുഷ്യന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ പാപപരിഹാരമായി അയച്ചു പാപത്തിനു ജഡത്തിൽ ശിക്ഷവിധിച്ചു. 4 ജഡത്തെ അനുസരിക്കാതെ, ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണം അനുശാസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു തന്നെ.

5 ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ പാപത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിലും, ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും മനസ്സുറപ്പിക്കുന്നു. 6 ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത മരണത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു; ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയോ ജീവനും സമാധാനവും ആകുന്നു. 7 ജഡമനസ്സ് ദൈവത്തോടു ശത്രുതയുള്ളതാണ്; അതു ദൈവിക പ്രമാണത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തില്ല; കീഴ്പ്പെടുവാൻ അതിനു സാധിക്കുകയുമില്ല. 8 ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർക്കു ദൈവത്തിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. 9 നിങ്ങളെ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജഡസ്വഭാവത്താലല്ല, ആത്മാവിനാലാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിലാത്തവർ ക്രിസ്തു

^a 7 പുറപ്പാട് 20:17 ^b 1 അഥവാ, ക്രിസ്തുവിലുള്ളവർക്ക് ജഡത്തെ അനുസരിക്കാതെ ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കുതന്നെ.

വിനുള്ളവനല്ല. 10 എന്നാൽ, ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ശരീരം പാപം നിമിത്തം മരിക്കു മെങ്കിലും ആത്മാവ് നീതി നിമിത്തം ജീവനുള്ളതായിരിക്കും. 11 യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചവന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർപ്പിച്ചവൻ, നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തന്റെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരങ്ങളെയും ജീവിപ്പിക്കും.

12 ആകയാൽ, സഹോദരരേ, നാം ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന് അതിനോടു കടപ്പാടുള്ളവരല്ല. 13 ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചാൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കും; എന്നാൽ ആത്മാവിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ ദുഷ് പ്രവൃത്തികളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. 14 ദൈവമാർഗ്ഗത്തിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ എല്ലാവരും ദൈവമക്കളാകുന്നു. 15 നിങ്ങളെ വീണ്ടും ഭയത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന അടിമത്തത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ യല്ല, പുത്രത്വത്തിന്റെ^a ആത്മാവിനെയാണു നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതേ ആത്മാവിനാൽ നാം "അബ്ബാ^b പിതാവേ" എന്നു വിളിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്ന് ആത്മാവു തന്നെ നമ്മുടെ ആത്മാവോടു ചേർന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 17 നാം മക്കളെങ്കിൽ അവകാശികളുമാണ്; ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ കൂട്ടവകാശികളും തന്നെ. നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അവിടുത്തെ കഷ്ടതയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നുവെങ്കിൽ, അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിന്റെയും പങ്കാളികളായിത്തീരും.

വരുവാനുള്ള തേജസ്സ്

18 നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിനോടു തുലനം ചെയ്യുവാൻ അർഹമല്ലാത്തവിധം നിസ്സാരമാണ് ഇക്കാര്യത്തെ കഷ്ടതകൾ എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. 19 ദൈവമക്കൾ വെളിപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി സർവ്വസൃഷ്ടിയും അത്യാകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 20 സൃഷ്ടി വൃർത്തമയ്ക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ സ്വന്തമുഷ്ടപ്രകാരമല്ല, പ്രത്യാശയാൽ അതിനെ വിധേയപ്പെടുത്തിയവന്റെ ഇഷ്ടത്താൽത്തന്നെ. 21 ഈ പ്രത്യാശയോ, സൃഷ്ടിതന്നെയും ജീർണ്ണതയുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും വിടുവിക്കപ്പെട്ടു ദൈവമക്കളുടെ മഹത്തകരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുമെന്നത്രേ.

22 സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഈറ്റനോവിൽ എന്നതുപോലെ, ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നാം അറിയുന്നു. 23 തന്നെയുമല്ല,

ആത്മാവെന്ന ആദ്യഫലം ലഭിച്ചവരായ നാമും നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പായ പുത്രത്വത്തിലേക്കു ദത്തെടുക്കപ്പെടുവാൻ കാത്തുകൊണ്ട് ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നു. 24 ഈ പ്രത്യാശയിലാണ് നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ, കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയാകട്ടെ, പ്രത്യാശയല്ല. കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ഇനി പ്രത്യാശിക്കുന്നതെന്തിന്? 25 എന്നാൽ ഇതുവരെയും കാണാത്തതിനുവേണ്ടി പ്രത്യാശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനായി നാം ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

26 അതുപോലെതന്നെ, ആത്മാവ് നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വേണ്ടതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ എന്നൊ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ! എന്നാൽ ആത്മാവുതന്നെ, വാക്കുകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാനാവാത്ത ഞരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത ചെയ്യുന്നു. 27 ആത്മാവു വിശുദ്ധർക്കുവേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം മധ്യസ്ഥത ചെയ്യുന്നു; ആത്മാവിന്റെ ചിന്ത എന്തെന്നു ധ്യയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നു.

സമ്പൂർണ്ണ വിജയം

28 എന്നാൽ, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി, അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അവിടുന്നു നമ്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും നാം അറിയുന്നു. 29 ദൈവം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞവരെ, തന്റെ പുത്രന്റെ സാദൃശ്യത്തോട് അനുരൂപരാകുവാൻ അവിടുന്നു മുൻനിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് അവിടുത്തെ പുത്രൻ അനേകം സഹോദരരിൽ ആദ്യജാതനാകേണ്ടതിനാണ്. 30 അവിടുന്ന് മുൻനിശ്ചയിച്ചവരെ വിളിച്ചു; വിളിച്ചവരെ നീതീകരിച്ചു; നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

31 ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു നാം എന്താണു പറയേണ്ടത്? ദൈവം നമുക്ക് അനുകൂലമെങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതികൂലം ആര്? 32 സ്വന്തപുത്രനെ ഒഴിവാക്കാതെ, നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ, പുത്രനോടൊപ്പം സകലവും കൃപയാൽ നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ? 33 ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആരു കുറ്റം ചുമത്തും? ദൈവമാണു നീതീകരിക്കുന്നവൻ; ശിക്ഷവിധിക്കുന്നവൻ ആര്? 34 മരിച്ചവനും മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവന്നുമായ ക്രിസ്തുയേശു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ടു നമുക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത വഹിക്കുന്നു.

35 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു

^a 15 അഥവാ ദത്തെടുക്കലിന്റെ ^b 15 പിതാവ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥപദം
^c 28 ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നമ്മയ്ക്ക് ആയിത്തീരുന്നുവെന്നും നാം അറിയുന്നു.

നമ്മെ വേർപിരിക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? ക്ലേശങ്ങൾക്കോ, കഷ്ടതകൾക്കോ, പീഡനത്തിനോ, പട്ടിണിക്കോ, നഗ്നതയ്ക്കോ, ആപത്തിനോ, വാളിനോ അതുചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?

36 "അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ദിവസം മുഴുവൻ മരണത്തെ നേരിടുന്നു: അറുക്കപ്പെടുവാനുള്ള നേടു കളായി ഞങ്ങൾ എണ്ണപ്പെടുന്നു" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

37നാമോ, നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവർ മുഖേന ഇവയിലെല്ലാറ്റിലും പരിപൂർണ്ണവിജയം നേടുന്നു. 38മരണത്തിനോ ജീവനോ, ദുരന്തമാർക്കോ വാഴ്ചകൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ, ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ, വരുവാനുള്ളതിനോ, 39ഉയരത്തിനോ ആഴത്തിനോ, സൃഷ്ടിയിലുള്ള മറ്റേതിനെകിലുമോ നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വേർപിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമുണ്ട്.

ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം സംസാരിക്കുന്നു, വ്യാജമല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്; എന്റെ മനസ്സാക്ഷി പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. 2അതേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വലിയ സങ്കടവും നിരന്തരമായ വേദനയും ഉണ്ട്. 3എന്റെ സഹോദരരും സന്തവം ശത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായ യിസ്രായേൽജനത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ സ്വയം ശാപഗ്രസ്തനാകുവാനും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നും മാറ്റപ്പെടുവാൻ തന്നെയും തയ്യാറാണ്. 4മക്കളായി ദത്തെടുക്കപ്പെട്ടത് അവരാണ്; ദൈവികതേജസ്സ്, ഉടമ്പടികൾ, ന്യായപ്രമാണസങ്കീകാരം, ആരാധന, വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അവർക്കുള്ളതാണ്. 5ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ അവർക്കുള്ളവർ, ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി ജനിച്ചതും അവരിൽനിന്നാണല്ലോ, അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനുംമീതെ ദൈവമായി എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ!^aആമേൻ.

6ദൈവത്തിന്റെ വചനം വ്യർത്ഥമായി എന്നല്ല; യിസ്രായേലിന്റെ പിൻഗാമികളായി ജനിച്ചവരെല്ലാം യിസ്രായേല്യരല്ല. 7അബ്രാഹാമിന്റെ പിൻഗാമിയായതുകൊണ്ട് അവരെല്ലാവരും അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നുമില്ല. നേരേമറിച്ചിട്ട് "യിസ്രഹാക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവൻ നിന്റെ സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും" എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 8അതിന്റെ

ആർത്ഥം ഇതാണ്: ശാരീരികമായി ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളല്ല ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ, പിന്നെയോ വാഗ്ദാനപ്രകാരം ജനിച്ചവരാണ് അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. 9വാഗ്ദാനം ഇപ്രകാരമാണ്: "നിശ്ചിതസമയത്തു ഞാൻ മടങ്ങിവരും; അപ്പോൾ സാരയ്ക്ക് ഒരു മകൻ ഉണ്ടായിരിക്കും"¹⁰ അതുമാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പിതാവായ യിസ്രഹാക്ക് എന്ന ഒരുവനിൽ നിന്നു റിബേക്കയും ഗർഭം ധരിച്ചു. 11എങ്കിലും ആ ഇരട്ട ശിശുക്കൾ ജനിക്കുകയും, ഗുണമോ ദോഷമോ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, "മൂത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും"¹² എന്നു ദൈവം അവളോട് അരുളിച്ചെയ്തു; 12പ്രവൃത്തികളാലല്ല, വിളിക്കുന്നവന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു തിരഞ്ഞെടുപ്പിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറേണ്ടതിനു തന്നെ. 13 "യാക്കോബിനെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു, ഏശാവിനെ ഞാൻ വെറുത്തു" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 14 അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം എന്താണു പറയേണ്ടത്? ദൈവം അനീതിയുള്ളവൻ എന്നോ? ഒരിക്കലുമല്ല!

15 അവിടുന്നു മോശെയോട്: "എനിക്കു കരുണ കാണിക്കണമെന്നുള്ളവനോടു ഞാൻ കരുണ കാണിക്കുകയും അനുകമ്പതോന്നണമെന്നുള്ളവനോട് അനുകമ്പ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും" ¹⁶

എന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു, മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹത്തിലോ പ്രയത്നത്തിലോ അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിലാണ് എല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 17 തിരുവെഴുത്തു ഫറവോനോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായിത്തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ശക്തി നിന്നിലുണ്ട് പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും എന്റെ നാമം ഭൂമിയിലെല്ലായിടത്തും പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും തന്നെ."¹⁸ അതുകൊണ്ടു, ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒരുവനോടു കരുണ കാണിക്കുന്നു; മറ്റൊരുവനെ കഠിനനാക്കുന്നു.

19 എങ്കിൽ, "ദൈവം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? ആർക്ക് അവിടുത്തെ ഇച്ഛയോടു മറുത്തു നിലക്കാൻ കഴിയും?" എന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിച്ചേക്കാം. 20 അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, ദൈവത്തോട് എതിർവാദം നടത്താൻനി ആർ? മനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതു മനഞ്ഞവനോട് "നീയെന്നെ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയതെന്തിന്?" എന്നു ചോദിക്കുമോ?²¹ കൃഗ്രഹനം കളിമണ്ണിന്റെ ഒരു

^a 8:36 സങ്കീർത്തനം 44:22 ^b 9:5 അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനും മീതെ ഉള്ളവൻ. ദൈവം എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ! എന്നും ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി ജനിച്ചതും അവരിൽ നിന്നാണല്ലോ. എല്ലാറ്റിനും മീതെ ഉള്ളവനായ ദൈവം എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ! എന്നും പാഠഭേദങ്ങൾ ^c 7 ഉല്പത്തി 21:12 ^d 9 ഉല്പത്തി 18:10,14 ^e 11 ഉല്പത്തി 25:23 ^f 13 മലാഖി 1:2,3 ^g 15 പുറപ്പാട് 33:19. ^h 17 പുറപ്പാട് 9:16 ⁱ 20 യേശുയാനി 29:16 ;45:9

പിണ്ഡത്തിൽനിന്നുതന്നെ ചില പാത്രങ്ങൾ മാ
ന്യ കാര്യങ്ങൾക്കും മറ്റു ചിലതു സാധാരണ
ഉപയോഗത്തിനും മനഞ്ഞുണ്ടാക്കുവാൻ അധി
കാരമില്ലേ?

22ദൈവം തന്റെ കോപം പ്രദർശിപ്പിക്കു
വാനും ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാനുംവേണ്ടി,
നാശത്തിനായി ഒരുക്കപ്പെട്ട കോപപാത്രങ്ങളെ
ദീർഘക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു; 23യഹൂദരിൽ
നിന്നു മാത്രമല്ല, വിജാതീയരിൽനിന്നുകൂടി വി
ളിച്ചു 24 തേജസ്സിനായി മുന്നൊരുക്കിയ കരു
ണാപാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ അവിടുത്തെ ധന്യ
മായ മഹത്തം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം ഇ
പ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ അതിലേന്ത്?
25അവിടുന്ന് ഹോശെയായുടെ പുസ്തക
ത്തിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

“എന്റെ ജനം അല്ലാത്തവരെ
'എന്റെ ജനം' എന്നും
എന്റെ പ്രിയ അല്ലാത്തവളെ
'എന്റെ പ്രിയ' എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും.”
26വീണ്ടും,

“നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല, എന്ന്
അരുളിച്ചെയ്തേടത്തുതന്നെ, അവർ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ
എന്നും വിളിക്കപ്പെടും.”
27യേശുവിന്റെ യിസ്രായേലിലേക്കു നോക്കി
വിളിച്ചുപറയുന്നു: “യിസ്രായേലിലേക്കു
സംഖ്യ കടൽപ്പുറത്തെ മണൽത്തരി
പോലെയാകിലും ഒരു ശേഷിപ്പുമാത്ര
മേ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

28“യഹോവ ഭൂമിയിൽ തന്റെ ന്യായ
വിധി അതിവേഗത്തിലും അന്തിമമായും
നിർവ്വഹിക്കും.”
29“സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നമുക്കു
പിൻതലമുറയെ ശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നി
ല്ലെങ്കിൽ, നാം സൊദോമിനെപ്പോലെ
ആകുമായിരുന്നു; ഗോമോറയ്ക്കു സദൃ
ശമാകുമായിരുന്നു.”^d

എന്ന് യേശുവിന്റെ മുമ്പുകൂട്ടി തന്നെ പറഞ്ഞി
രുന്നുവല്ലോ!

യിസ്രായേലിന്റെ അവിശ്വാസം
30ആകയാൽ നാം എന്താണു പറയേണ്ടത്?
നീതിയെ പിന്തുടരാതിരുന്ന വിജാതീയർ നീതി
പ്രാപിച്ചു; വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി തന്നെ.
31എന്നാൽ നീതിയുടെ ന്യായപ്രമാണം പിന്തു
ടർന്ന യിസ്രായേലാകട്ടെ, അത് പ്രാപിച്ചില്ല.
32എന്തുകൊണ്ടാണവർ പ്രാപിക്കാതിരുന്നത്?
വിശ്വാസത്താൽ അതിനെ പിന്തുടരാതെ

പ്രവൃത്തികളാൽ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് അ
നേഷിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇടർച്ചക്കല്ലിൽ
തട്ടിപ്പിടിച്ചത്.
33“ഇതാ, ഞാൻ സീയോനിൽ, മനു
ഷ്യർ ഇടറിവീഴുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന
ഒരു കല്ലും വീഴ്ചയ്ക്കു കാരണമാകുന്ന
ഒരു പാറയും വയ്ക്കുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ ഒരു
നാളും ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല.”^e
എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
10 സഹോദരരേ, യിസ്രായേലിലേക്കു രക്ഷിക്ക
പ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഹൃ
ദയവാഞ്ഛയും ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർ
ത്ഥനയും. 2അവർ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി തീ
ക്ഷ്ണതയുള്ളവരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തു
വാൻ എനിക്കു കഴിയും, എന്നാൽ അവരുടെ
ശൃംഷ്കാന്തി ജ്ഞാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമല്ല.
3ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്ന നീതി അറിയാതെ,
സ്വന്തനീതി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ട്
അവർ ദൈവനീതിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടില്ല. 4വിശ്വാസി
ക്കുന്ന ഏവനും നീതികരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു ക്രി
സ്തു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം
ആകുന്നു.
5ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള നീതിയെ
സംബന്ധിച്ചു മോശം: “ഈ കാര്യങ്ങൾ അനു
ഷ്ഠിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഇവയാൽ ജീവിക്കും.”^f
എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 6എന്നാൽ വി
ശ്വാസത്തിലുള്ള നീതിയാ ഇപ്രകാരമാണു
പറയുന്നത്: ക്രിസ്തുവിനെ താഴേക്കു കൊണ്ടു
വരുവാൻ “ആരു സാർഗ്ഗത്തിൽക്കയറും?”
എന്നോ ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന്
ആനയിക്കുവാൻ 7“ആരു പാതാളത്തിൽ
ഇറങ്ങും?”^g എന്നോ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പറയരുത്. 8എന്നാൽ അതെന്തുപറയുന്നു?
“വചനം നിനക്കു സമീപമാകുന്നു; അതു നിന്റെ
അധരത്തിലും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലും ഇരിക്കു
ന്നു; ⁱ 9“ഞങ്ങൾ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന വിശ്വാ
സത്തിന്റെ വചനം തന്നെയാണത്. 9“യേശു
കർത്താവായാകുന്നു” എന്ന് അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റു
പറയുകയും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ മരിച്ചവരിൽ
നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചുവെന്നു ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വ
സിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
10അങ്ങനെ ഒരുവൻ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു
നീതികരിക്കപ്പെടുകയും വായ്കൊണ്ട് ഏറ്റു
പറഞ്ഞു രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11“അ
ദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും
ലജ്ജിക്കേണ്ടി വരികയില്ല” എന്നു തി
രുവെഴുത്തു പറയുന്നുവല്ലോ. 12യഹൂദനും വി

^a 25 ഹോശെയോ: 23 ^b 26 ഹോശെയോ: 10 ^c 28 യേശുവിന്റെ 10:22,23 ^d 29 യേശുവിന്റെ 1:9
^e 33 യേശുവിന്റെ 8:14; 28:16 ^f 10:5 ലേവ്യർ: 5 ^g 6 ആവർത്തനം 30:12 ^h 7 ആവർത്തനം 30:13
ⁱ ആവർത്തനം 30:14 ^j 11 യേശുവിന്റെ 28:16

ജാതീയനും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. എല്ലാവരുടെയും കർത്താവ് ഒരുവൻ അത്രേ. തന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവിടുന്നു സമ്പന്നനാകുന്നു. ¹³ “കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടു¹ എന്നുണ്ടല്ലോ. ¹⁴ എന്നാൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനെ അവർ എങ്ങനെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും? കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവനിൽ അവർ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? ആരെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കാതെ എങ്ങനെ കേൾക്കും? ¹⁵ അയയ്ക്കപ്പെടാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും? “സുവാർത്തയുമായി വരുന്നവരുടെ പാദം എത്ര മനോഹരം!” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ¹⁶ എന്നാൽ എല്ലാ യിസ്രായേലുരും സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ടില്ല. “കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ സന്ദേശം ആരു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു?” എന്ന് യേശുയ്യാവു ചോദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ¹⁷ അങ്ങനെ വിശ്വാസം ദൈവിക സന്ദേശത്തിന്റെ കേൾവിയാലും കേൾവി ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വചനത്താലും ഉണ്ടാകുന്നു. ¹⁸ എന്നാൽ അവർ കേട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ കേട്ടിരിക്കുന്നു.

“അവരുടെ ശബ്ദം സർവ്വജ്ഞിയിലും, അവരുടെ വാക്കുകൾ ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തിവരെയും ചെന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു²”

എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

¹⁹ യിസ്രായേൽ ഗ്രഹിച്ചില്ലയോ? എന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു.

“ജനമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അസൂയ ജനിപ്പിക്കും; പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ കോപിപ്പിക്കും.³”

എന്നു മോശെ പറയുന്നു.

²⁰ അതുപോലെ യേശുയ്യാവും യെരൂസലേമിലും പറയുന്നു:

“എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ എന്നെ കണ്ടെത്തി; എന്നെ ആവശ്യപ്പെടാത്തവർക്കു ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി⁴”

²¹ എന്നാൽ യിസ്രായേലുകാർക്കുറിച്ച്, “അനുസരണകെട്ടവരും നിഷേധികളുമായ ജനങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ ദിവസം മുഴുവനും കൈനീട്ടി⁵”

എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

യിസ്രായേലിലെ ശേഷിപ്പ്

11 ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കല്ലെല്ലോ. ഞാൻതന്നെ ഒരു യിസ്രായേലുകാരനും അബ്രാഹാമിന്റെ പിൻഗാമിയും ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനും ആണല്ലോ. ² ദൈവം മൂന്നറിഞ്ഞ തന്റെ ജനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. തിരുവെഴുത്തിൽ ഏലിയാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിൽ പറയുന്നതെന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? ³ അദ്ദേഹം യിസ്രായേലിനെതിരായി ഇപ്രകാരം വാദിച്ചു: “കർത്താവേ, അവർ അവിടത്തെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും യാഗപീഠങ്ങൾ ഇടിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരുവൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ എന്നെയും കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു⁴” ⁴ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയ മറുപടി എന്തായിരുന്നു? “ബാലിനു മുട്ടുമടക്കാത്ത ഏഴായിരം പേരെ ഞാൻ എനിക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു!” ⁵ അങ്ങനെതന്നെ, ഇക്കാലത്തും കൃപയാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ട്. ⁶ കൃപയാൽ എങ്കിൽ, അതു പ്രവൃത്തികളാൽ ആയിരിക്കുകയല്ല; പ്രവൃത്തികളാലേങ്കിൽ കൃപ ഒരിക്കലും കൃപയായിരിക്കുകയുമില്ല.

⁷ എങ്കിൽ പിന്നെന്തെന്ന് യിസ്രായേൽ അന്വേഷിച്ചത് അവർ പ്രാപിച്ചില്ല. എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ അതു പ്രാപിച്ചു. ശേഷമുള്ളവരോ കഠിനപ്പെട്ടു.

⁸ “ദൈവം അവർക്കു മരവിച്ചു ആത്മാവും കാണാത്ത കണ്ണുകളും കേൾക്കാത്ത ചെവികളും നല്കി.

അത് ഇന്നും ആ നിലയിൽത്തന്നെ⁹”

എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ!

⁹ ദാവീദ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“അവരുടെ ഭക്ഷണമേലേ അവർക്കൊരു കെണിയും കൂടുകയും ആകട്ടെ; അത് അവർക്ക് ഇടർച്ചയും പ്രതികാരവുമായിത്തീരട്ടെ.

¹⁰ കാണാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണുകൾ ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ; അവരുടെ മുതുകു എന്നേക്കും കുനിഞ്ഞുപോകട്ടെ¹¹.”

ഒട്ടിച്ചുചേർത്ത കൊമ്പുകൾ

¹¹ ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു: “എന്നേക്കുമായി വീണ്ടുപോകേണ്ടതിനോ യിസ്രായേൽ ഇടറിയത്? ഒരിക്കലുമല്ല, പിന്നെയോ, അവർക്ക്

a ¹³ യോവേൽ 2:32 b ¹⁵ യേശുയ്യാവ് 52:7 c ¹⁶ യേശുയ്യാവ് 53:1 d ¹⁸ സങ്കീർത്തനം 19:4 e ¹⁹ ആവർത്തനം 32:2 f ²⁰ യേശുയ്യാവ് 65:1 g ²¹ യേശുയ്യാവ് 65:2 h ^{11:3} 1 രാജാക്കന്മാർ 19:10,14 i ⁴¹ രാജാക്കന്മാർ 19:8 j ⁸ ആവർത്തനം 29:4; യേശുയ്യാവ് 29:10 k ¹⁰ സങ്കീർത്തനം 69:22,23

അസൂയ ഉളവാക്കുവാൻ, അവരുടെ ലംഘനംമൂലം വിജാതീയർക്കു രക്ഷ വന്നു എന്നേയുള്ളൂ. 12 എന്നാൽ അവരുടെ ലംഘനം ലോകത്തിനു ധനവും അവരുടെ തോൽവി വിജാതീയർക്കു സമ്പത്തും വരുത്തിയെങ്കിൽ അവർ പൂർണ്ണമായി ചേർക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സമൃദ്ധി എത്ര മഹത്തരമായിരിക്കും!

13 ഇനി യഹൂദരല്ലാത്തവരോടു ഞാൻ പറയുന്നു: വിജാതീയരുടെ അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു; 14 കാരണം, സ്വന്തജനത്തിന് എങ്ങനെ യെങ്കിലും അസൂയ ഉളവാക്കി അവരിൽ ചിലരെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുത്താമല്ലോ. 15 അവരെ തിരസ്കരിച്ചതു ലോകത്തിന്റെ അനുരജ്ഞനത്തിനു കാരണമായെങ്കിൽ അവരുടെ അംഗീകാരം മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉയിർപ്പല്ലാതെ മറ്റേതാണ്? 16 ആദ്യ ഫലമായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ധാന്യമാവിന്റെ അംശം വിശുദ്ധമെങ്കിൽ മാവു മുഴുവനും വിശുദ്ധം ആയിരിക്കും. വേറു വിശുദ്ധമെങ്കിൽ കൊമ്പുകളും വിശുദ്ധംതന്നെ.

17 നല്ല ലെിവ്യരക്ഷത്തിന്റെ ചില കൊമ്പുകൾ വെട്ടിമാറ്റിയിട്ട്, പകരം കാട്ടൊലിവിന്റെ കൊമ്പായ നിന്നെ മറ്റു കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടിച്ചുചേർത്തതുമൂലം ലെിവിന്റെ വേരിൽ നിന്നുള്ള പോഷകരസത്തിനു പങ്കാളിയായിത്തീർന്നതോടാർത്ത് 18 ആ കൊമ്പുകളുടെ മുമ്പിൽ നീ പ്രശംസിക്കരുത്. പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നീ വേർനെയല്ല, വേറു നിന്നെയാണു വഹിക്കുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊൾക. 19 എന്നെ ഒട്ടിച്ചുചേർക്കേണ്ടതിന് ആ കൊമ്പുകൾ ഒട്ടിച്ചുനീക്കിയെന്നു നീ പറഞ്ഞേക്കാം. 20 ശരിതന്നെ, എന്നാൽ അവിശ്വാസം നിമിത്തമാണ് അവരെ ഒട്ടിച്ചുമാറ്റിയത്. നീ ചേർന്നു നില്ക്കുന്നതു വിശ്വാസത്താലുമാണ്. അഹങ്കരിക്കാതെ ഭയപ്പെടുക. 21 സാഭാവികശാഖകളോടു ദൈവം ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചില്ല എങ്കിൽ നിന്നോടും കാണിക്കുകയില്ല.

22 അതു കൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ദയയും കർക്കശതയും ഓർത്തുകൊള്ളുക; വീണവരോട് കർക്കശതയും നിന്നോടോ, നീ അവിടുത്തെ ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ കാര്യവും അവിടുന്നു കാണിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നീയും ചേർക്കപ്പെടും. 23 അവർ അവിശ്വാസത്തിൽ തുടരാത്തപക്ഷം അവരെ വീണ്ടും ഒട്ടിച്ചുചേർക്കും; ഒട്ടിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുമല്ലോ! 24 പ്രകൃത്യാ കാട്ടൊലിവിന്റെ ശാഖയായിരുന്ന നിന്നെ മുറിച്ചെടുത്ത്, നട്ടുവളർത്തപ്പെട്ട ലെിവു മരത്തിൽ അസാധാരണമാം വിധം ഒട്ടിച്ചു

ചേർത്തുവെങ്കിൽ സാഭാവികശാഖകളെ സ്വന്തം ഒലിവുമരത്തിൽ ഒട്ടിച്ചുചേർക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത എത്രയധികം!

രക്ഷ എല്ലാ യിസ്രായേലുൾക്കും.

25 സഹോദരരേ, നിങ്ങൾ ദുരഭിമാനികളാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ ഈ രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. വിജാതീയരുടെ സംഖ്യ പൂർണ്ണമാകുവോളം യിസ്രായേലിനു ഭാഗികമായി കാറിനും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും.

“വിടുവിക്കുന്നവൻ സീയോനിൽനിന്നു വരും; അവിടുന്നു യാക്കോബിൽനിന്ന് അകേതി അകറ്റിക്കളയും.

27 ഞാൻ അവരുടെ പാപങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുമ്പോൾ ഇത് അവരോടുള്ള എന്റെ ഉടമ്പടിയായിരിക്കും.”

എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

28 സുവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ; എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചു പിതാക്കന്മാർ നിമിത്തം ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവർ. 29 എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരങ്ങളും വിളിയും മാറ്റം വരാത്തവയാണ്. 30 മറ്റു കാലത്ത് ദൈവത്തോട് അനുസരണമില്ലാത്തവരായിരുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ അവരുടെ അനുസരണക്കേടു നിമിത്തം കരുണ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 31 അതുപോലെ, നിങ്ങളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുണനിമിത്തം അവർക്കും കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിന് അവരും ഇപ്പോൾ അനുസരണം കെട്ടുവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 32 ദൈവം എല്ലാവരെയും അനുസരണക്കേടിൽ അടച്ചുകളഞ്ഞതിന്റെ ലക്ഷ്യം എല്ലാവരോടും കരുണ കാണിക്കുക എന്നതായിരുന്നു.

സ്തുതിഗീതം

33 ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, അറിവ് എന്നിവയുടെ ധന്യത എത്ര അഗാധം! b അവിടുത്തെ വിധികൾ എത്ര അപ്രമേയം! അവിടുത്തെ വഴികൾ എത്ര അഗോചരം! 34 “കർത്താവിന്റെ മനസ്സ് അറിഞ്ഞതാർ? അവിടുത്തെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നത് ആർ?” 35 “തിരിച്ചുകിട്ടുവാനായി ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് ആർ?” d 36 സകലവും ദൈവത്തിൽനിന്ന്, ദൈവത്തിലൂടെ, ദൈവത്തിങ്കലേക്കുതന്നെ. അവിടുത്തേക്ക് എന്നേക്കും മഹത്തം ആമേൻ.

a 27 യെശയ്യാവ് 59:20,21;27:9; യിരെമ്യാവ്31:33,34 b 33 അഥവാ, ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ ധനം, ജ്ഞാനം, അറിവ് എന്നിവ എത്ര അഗാധം! c 34 യെശയ്യാവ് 40:13 d 35 ഇയ്യോബ് 41:11

ജീവനുള്ള യാഗം.

12 ആകയാൽ സഹോദരരേ, ദൈവത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ വിശുദ്ധവും ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരവുമായ ജീവനുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കുവിൻ; ഇതത്രേ നിങ്ങളുടെ ആത്മായാരായനം. 2^ആ ലോകവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അനുരൂപരാകാതെ, മനസ്സിന്റെ പുതുകത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. അപ്പോൾ നല്ലതും പ്രസാദകരവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ദൈവഹിതം എന്തെന്നു ശോധനചെയ്ത് അംഗീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകും.

3 എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കൃപയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരോടും പറയുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ വേണ്ടതിലധികം ഭാവിക്കരുത്. ദൈവം നല്കിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചു നിങ്ങളെത്തന്നെ സമചിത്തതയോടെ വിലയിരുത്തുവിൻ. 4 നമ്മിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു ശരീരവും അതിൽ പല അവയവങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. ഈ അവയവങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരേ പ്രവൃത്തിയല്ല ഉള്ളത്. 5 അതുപോലെ, പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഏകശരീരമത്രേ. ഓരോരുത്തരും മറ്റൊരാളുടെയും വകയുമാണ്. 6 നമുക്കു ലഭിച്ച കൃപയനുസരിച്ചു വിഭിന്ന വരങ്ങളാണു നമുക്കുള്ളത്. ഒരുവന്റെ വരം പ്രവചനമാണെങ്കിൽ അവൻ അതു തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചു^a വിനിയോഗിക്കട്ടെ. 7 സേവനത്തിനുള്ള വരമാണെങ്കിൽ സേവിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വരമാണെങ്കിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. 8 പ്രോത്സാഹനത്തിനുള്ള വരമാണുള്ളതെങ്കിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കട്ടെ; മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നല്കുവാനുള്ള വരമെങ്കിൽ ഔദാര്യത്തോടെ നല്കട്ടെ; നേതൃത്വത്തിനുള്ള വരമെങ്കിൽ ശുഷ്കാന്തിയോടെ ഭരിക്കട്ടെ; കരുണ കാണിക്കുവാനുള്ള വരമെങ്കിൽ അതു സന്തോഷപൂർവ്വം ചെയ്യട്ടെ.

സ്നേഹം.

9 സ്നേഹം നിർവ്യാജം ആയിരിക്കണം. തിന്മയെ വെറുക്കുകയും നന്മയോടു പറ്റിച്ചേരുകയും വേണം. 10 സഹോദരരുലും അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുവിൻ. തങ്ങളെക്കാൾ അധികം മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കുവിൻ. 11 ഉത്സാഹത്തിൽ ക്ഷണിക്കാതെ ആത്മാവിൽ ജാലിക്കുന്നവരായി കർത്താവിനെ സേവിക്കുവിൻ. 12 പ്രത്യുശയിൽ സന്തോഷിക്കുവിൻ; ക്ലേശങ്ങളിൽ സ്ഥിരത ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 13 വിശുദ്ധരുടെ ആവശ്യ

ങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിക്കുകയും അതിഥിസൽക്കാരം ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

14 നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ. 15 സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുകയും വിലപിക്കുന്നവരോടുകൂടെ വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 16 പരസ്പര ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുവിൻ; അഹങ്കരിക്കാതെ എളിയവരോടു സഹകരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുവിൻ; ദുരഭിമാനികളാകരുത്. 17 ആർക്കും തിന്മയ്ക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യരുത്. എല്ലാവരുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ ശരിയായിട്ടുള്ളതു ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ. 18 കഴിവതും എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുവിൻ. 19 പ്രിയരേ, നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ, ദൈവക്രോധത്തിന് ഇടം കൊടുക്കുവിൻ. ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളത്, ഞാൻ പകരം ചെയ്യൂ^b” എന്ന് കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 20 നേരമെറിച്ച്,

“ശത്രുവിനു വിശക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഭക്ഷണം നല്കുക; ദാഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, നീ അവന്റെ തലമേൽ തീക്കനൽ കോരിക്കൂട്ടും.^c”

21 തിന്മയോടു തോല്ക്കരുത്; പിന്നെയോ നന്മയാൽ തിന്മയെ കീഴടക്കുവിൻ.

അധികാരികളോടുള്ള വിധേയത്വം.

13 ഓരോരുത്തനും ഭരണാധികാരികൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം, എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാതെ ഒരധികാരവുമില്ല. നിലവിലുള്ള അധികാരങ്ങളോ ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമാണ്. 2 അതുകൊണ്ട് അധികാരത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയെ ധിക്കരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ ശിക്ഷാവിധി വരുത്തി വയ്ക്കും. 3 സന്മാർഗ്ഗികൾക്കല്ല ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്കാണ് ഭരണാധികാരികളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിവരുന്നത്. അധികാരിയോടുള്ള ഭയത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനായിരിപ്പാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? എങ്കിൽ, നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുക. അയാൾ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും. 4 അയാൾ നിന്റെ നന്മയ്ക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൈവശുശ്രൂഷകനത്രേ. എന്നാൽ നീ തെറ്റു ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ ഭയപ്പെടണം. വെറുതെയല്ല അയാൾ വാൾ വഹിക്കുന്നത്. അയാൾ ദൈവത്തിന്റെ ഭൃത്യനും തെറ്റു ചെയ്യുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവകോപത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥനാണ്. 5 ആകയാൽ, ശിക്ഷയെ ഭയന്നുമാത്രമല്ല, മനസ്സാക്ഷിയെ വിചാരിച്ചും അധികാരികൾക്കു കീഴട

^a 12:6 അഥവാ, വിശ്വാസത്തിനു ചേർന്നവിധം. ^b 19 ആവർത്തനം 32:35 ^c 20 സുഭാഷിതങ്ങൾ 25:21,22

ങ്ങങ്ങളത് ആവശ്യമാണ്.

ഉള്ളക്കാരണത്താലാണു നിങ്ങൾ നികൃതികൊടുക്കുന്നത്. അധികാരികൾ മുഴുവൻസമയവും ഭരണകാര്യത്തിൽ വ്യാപൃതരായ ദൈവഭൃത്യരാണ്. 7 ഓരോരുത്തർക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊടുക്കുവിൻ. നികൃതിയെങ്കിൽ നികൃതി; ചുങ്കമെങ്കിൽ ചുങ്കം; ആദരവെങ്കിൽ ആദരവ്; ബഹുമാനമെങ്കിൽ ബഹുമാനം.

സ്നേഹിക്കുക, ദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു

8സ്നേഹിപ്പാനുള്ള കടപ്പാടൊഴികെ ആരോടും ഒന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കരുത്. അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണം നിറവേറ്റിയിരിക്കുന്നു. 9 "വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്", "കൊല ചെയ്യരുത്", "മോഷ്ടിക്കരുത്", "മോഹിക്കരുത്" എന്നു തുടങ്ങി എന്തെല്ലാം കല്പനകൾ ഉണ്ടോ അവയെല്ലാം "നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നോപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുക" എന്ന ഒരേയൊരു കല്പനയിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. 10സ്നേഹം അയൽക്കാരനു ദോഷം വരുത്തുന്നില്ല; അതിനാൽ സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം തന്നെ.

11 ഈ കാലം ഏതെന്നും നിദ്രയിൽനിന്ന് ഉണരേണ്ട സമയം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞ് ഇതൊക്കെയും ചെയ്യുക. നാം ആദ്യം വിശ്വസിച്ച സമയത്തേക്കാൾ, രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു കൂടുതൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു. 12രാത്രി കഴിയുവാനായി, പകൽ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നമുക്ക് ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു കളഞ്ഞിട്ടു വെളിച്ചത്തിന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം ധരിക്കാം. 13 പകൽസമയത്ത് എന്നപോലെ നമുക്കു മാന്യമായി ജീവിക്കാം, പാനോത്സവങ്ങളിലും മദ്യലഹരിയിലുമല്ല, ദുർബ്ബൃത്തിയിലും ഭോഗാസക്തിയിലുമല്ല, ഭിന്നതയിലും അസുയയിലുമല്ല നാമിനി ജീവിക്കേണ്ടത്. 14 പിന്നെയോ, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുത്.

ശക്തരും അശക്തരും

14 വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. അവന്റെ വിവാദപരമായ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി വിധി കല്പിക്കരുത്. 2 ഒരവന്റെ വിശ്വാസം എന്തും ഭക്ഷിക്കുവാൻ അവനെ അനുവദിക്കുന്നു; എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവൻ സന്യാദികൾമാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നു. 3 എല്ലാം തിന്നുന്നവൻ തിന്നാത്തവന്റെനേരേ അവർണ്ണത കാണിക്കരുത്. അതുപോലെതന്നെ, എല്ലാം തിന്നാത്തവൻ

തിന്നുന്നവനെ കുറും വിധിക്കയുമരുത്, ദൈവം അവനെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ! 4 മറ്റൊരുവന്റെ ദാസനെ വിധിക്കാൻ നീയാർ? അവൻ നിലക്കുന്നതോ വീഴുന്നതോ അവന്റെ സ്വന്തം യജമാനന്റെ ദൃഷ്ടിയിലാണ്, അവനെ താങ്ങി നിർത്തുവാൻ കഴിയുന്ന യജമാനെ അവനെ നിർത്തിക്കൊള്ളൂ; നിർത്തുവാൻ കർത്താവിനു കഴിയുമല്ലോ!

5 ഒരവൻ ഒരു ദിവസത്തെ മറ്റൊരു ദിവസത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്നു കരുതുന്നു; മറ്റൊരാൾ എല്ലാ ദിവസങ്ങളെയും തുല്യമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ മനസ്സിൽ പൂർണ്ണബോധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. 6 ഒരു ദിവസത്തിനു വിശേഷത കല്പിക്കുന്നവൻ കർത്താവിനുവേണ്ടി അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവനും അതിനായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ മഹത്താന്തിനുവേണ്ടി ഭക്ഷിക്കുന്നു. അതു വർജ്ജിക്കുന്നവനും കർത്താവിനുവേണ്ടി വർജ്ജിക്കുകയും സ്തോത്രം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. 7 എന്തെന്നാൽ നമ്മിലൊരും തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ ജീവിക്കുന്നില്ല; ആരും തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ മരിക്കുന്നതുമില്ല. 8 ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാം കർത്താവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു; മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ കർത്താവിനുവേണ്ടി മരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും നാം കർത്താവിനുവേണ്ടിയാണ്.

9 മരിച്ചവരുടെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെയും കർത്താവായിരിക്കേണ്ടതിനല്ലോ ക്രിസ്തു മരിക്കുകയും വീണ്ടും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തത്. 10 എങ്കിൽ പിന്നെ, നീ എന്തിനു സഹോദരനെ വിധിക്കുന്നു? അഥവാ എന്തിനു സഹോദരനെ അവർണ്ണതയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു? നാമെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിനുമുമ്പിൽ നിലക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. 11 തിരുവെഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

"എന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാ മൗഢകാലും മടങ്ങും, എല്ലാനാവും ദൈവത്തോട് ഏറ്റുപറയും"

എന്നിങ്ങനെ കർത്താവ് ആണയിട്ടു പറയുന്നു.

12 അതിനാൽ നാം ഓരോരുത്തരും അവനവനെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.

13 അതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്യോന്യം വിധിക്കുന്നതു നിർത്തുക. നേരേ മരിച്ച്, സഹോദരന്റെ വഴിയിൽ ഇടർച്ചയോ തടസ്സമോ വയ്ക്കാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊൾക. 14 ഒരു ഭക്ഷണവ്യക്തിയിൽത്തന്നെ അശുദ്ധമല്ല

a 9 പുറംകൂട് 20:13-15,17:ആവർത്തനം:5:17-19, 21 b 9 ലേഖ്യ 19:18 c 11 യെശുവാ 45:23 d 14 അഥവാ, യാതൊന്നും.

എന്നു കർത്താവായ യേശുവിൽ ആയിരിക്കുന്ന എനിക്കു തികഞ്ഞ ബോധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും വസ്തു അശുദ്ധമെന്നു കരുതുന്നവൻ അത് അശുദ്ധം തന്നെ. 15നിന്റെ ഭക്ഷണം സഹോദരനു മനഃക്ലേശമുളവാക്കുന്നവെങ്കിൽ നീ സഹോദരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ ആ സഹോദരനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ട് നശിപ്പിക്കരുത്.

16നിങ്ങൾ ശരിയെന്നു കരുതി ചെയ്യുന്ന ഒരു കാര്യത്തെ അന്യർ ദുഃഷിച്ചു പറയുവാൻ ഇടവരുത്തരുത്. 17എന്തെന്നാൽ ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണത്തിന്റെയും പാനീയത്തിന്റെയും കാര്യമല്ല, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സന്തോഷവുമത്രേ. 18ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ളവനും മനുഷ്യർക്കു സഹകാര്യനും അന്യോന്യം ആത്മിക പരിപോഷണത്തിനും വേണ്ടി ഉറ്റു ശ്രമിക്കാം. 20ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ നശിപ്പിക്കരുത്. എല്ലാ ഭക്ഷണവും ശുദ്ധമാണ്. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു ഭക്ഷിക്കുന്നത് ദോഷംതന്നെ. 21മാംസം തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെയും നിന്റെ സഹോദരന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കിടയാക്കുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലത്.

22ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ വിശ്വാസം നീയും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ഒരു കാര്യമായി കരുതിക്കൊൾക, താൻ അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തന്നെത്താൻ കുറ്റം വിധിക്കാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 23സംശയത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുന്നവനോ താൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതു വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാത്തതിനാൽ കുറ്റക്കാരനാകുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കാതെല്ലാം പാപംതന്നെ.

15 ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ദുർബ്ബല്യങ്ങൾ വഹിക്കണം; നമ്മെത്തന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുകയല്ല വേണ്ടത്. 2നാം ഓരോരുത്തരും അയൽക്കാരന്റെ നന്മയ്ക്കായി, അയാളുടെ ഉന്നമനം മുൻനിർത്തി അയാളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കണം. 3ക്രിസ്തുവും സ്വയംപ്രസാദിച്ചിട്ടില്ല: "നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ എന്റെമേൽ വീണു?" എന്നാണല്ലോ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. 4മുൻ എഴുതപ്പെട്ടവയെല്ലാം, നമ്മുടെ പ്രബോധനത്തിനായിട്ടാണ്. സഹിഷ്ണുതയാലും തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനത്താലും നമുക്കു പ്രത്യാശയുണ്ടാകുവാൻ അവ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

5സഹിഷ്ണുതയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്ന ദൈവം, ക്രിസ്തുയേശുവിന് അനുരൂപരായി പരസ്പരൈക്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ. 6അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഏകഹൃദയത്തോടും ഏകഹൃദത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ മഹത്തമപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകട്ടെ.

7അതുകൊണ്ട് ദൈവമഹത്തമത്തിനായി ക്രിസ്തു നിങ്ങളെ സഹകരിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം സഹകരിക്കുവിൻ. 8ക്രിസ്തു യഹൂദരുടെ ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്നത്, പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ട വാഗ്ദാനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സത്യപ്രകാരം ഉറപ്പാക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, 9പിന്നെയോ,

"വിജാതീയരും ദൈവത്തെ, അവിടുത്തെ കരുണനീമിത്തം, മഹത്തമീകരിക്കേണ്ടതിനാണെന്ന് ഞാൻ കീർത്തനങ്ങൾ പാടും."^b എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

10വീണ്ടും "വിജാതീയരേ, അവിടുത്തെ ജനത്തോടു ചേർന്നു സന്തോഷിപ്പിൻ"^c എന്നും.

11 "വിജാതീയരായ സകലരുമേ, കർത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ, സകല ജനങ്ങളും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തട്ടെ"^d എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

12പിന്നെയും, യേശുയ്ക്ക് പറയുന്നു: "യിശ്ശായിയുടെ വേരിൽനിന്നു ജനതകളെ ഭരിപ്പാനുള്ളവൻ ഉത്ഭവിക്കും. അന്യജനസമൂഹങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യാശിക്കും."^e

13പ്രത്യാശ നൽകുന്ന ദൈവം തന്നിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്ന നിങ്ങളെ സകല സന്തോഷത്താലും സമാധാനത്താലും നിറയ്ക്കട്ടെ. അങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങളിൽ പ്രത്യാശ കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

പൗലോസ്, വിജാതീയരുടെ ശുശ്രൂഷകൻ

14എന്റെ സഹോദരരേ, നിങ്ങൾതന്നെ നന്മനിറഞ്ഞവരും പരിജ്ഞാനപൂർണ്ണരും പരസ്പരം പ്രബോധിപ്പിക്കുവാൻ സമർത്ഥരും ആണെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങളെ വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാനെന്നവണ്ണം ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധൈര്യമായി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുക എന്ന പുരോഹി

^a 15:3സങ്കീർത്തനം. 69:9 ^b 9 2ശമുവേൽ 22:9; സങ്കീർത്തനം. 18:49 ^c 10 ആവർത്തനം. 32:43 ^d 11സങ്കീർത്തനം. 117:1 ^e 12 യേശുയാനി 11:10

തധർമ്മത്തോടുകൂടി 16വിജാതീയർക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായിരിപ്പാൻ ദൈവം എനിക്കു നൽകിയ കൃപ നിമിത്തമത്രേ അങ്ങനെ എഴുതിയത്. ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, വിജാതീയർ ദൈവത്തിനു സീകാര്യവും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ വഴിപാടായിത്തീരുക എന്നതത്രേ.

17അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. 18പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ അത്ഭുതങ്ങളുടെയും അടയാളങ്ങളുടെയും പ്രഭാവത്തോടെ 19ഞാൻ സംസാരിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങൾ മുഖാന്തരം ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണത്തിലേക്കു വിജാതീയരെ നയിക്കുവാൻ എനിലൂടെ ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതിരുകയില്ല. അങ്ങനെ ഞാൻ യെരൂശലേം മുതൽ ഇല്ലൂര്യവരെയും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പൂർണ്ണമായി ഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 20മറ്റൊരാളിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഞാൻ പണിയുന്നു എന്നു വരാതിരിക്കാൻ, ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുക എന്നതാണ് എന്റെ അഭിവാഞ്ഛ.

21 "അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് അറിവു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ കാണും; കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ മനസ്സിലാക്കും" എന്നല്ലോ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

22ഇക്കാരണത്താലാണ് എനിക്കു നിങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തുന്നതിനു പലപ്പോഴും തടസ്സം നേരിട്ടത്.

റോം സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള പാലോസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

23എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ എനിക്കു പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇനിയും സ്ഥലമൊന്നും അവശേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, ഏറെ വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും, 24സ്വപെയിനിലേക്കുള്ള എന്റെ യാത്രാമധ്യേ ഞാൻ നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കുറച്ചുസമയം നിങ്ങളോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ സന്തോഷിച്ചിട്ട്, നിങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ യാത്ര തുടരാമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 25എങ്കിലും ഇപ്പോൾ യെരൂശലേമിലുള്ള വിശുദ്ധരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി അവിടേക്കു പോകുകയാണ്. 26യെരൂശലേമിലെ വിശുദ്ധരിൽ ദരിദ്രരാവർകൾ ഒരു സംഭാവന നൽകുവാൻ മാസിഡോണിയായിലും അഖായയിലും ഉള്ളവർക്കു താൽപര്യമുണ്ടായി.

21 യെശയ്യാവി 52:15

27തങ്ങളുടെ സന്തസ്സുകൊണ്ടാണ് അവരതു ചെയ്തത്; അവർക്കു വാസ്തവത്തിൽ അതിനുള്ള കടപ്പാടും ഉണ്ട്. എന്തെന്നാൽ അവർ യഹൂദന്മാരുടെ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പങ്കാളികളെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങൾ യഹൂദരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുവാനും അവർക്കു ബാധ്യതയുണ്ട്. 28അതുകൊണ്ട്, ഈ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുകയും ശേഖരിച്ചത് അവരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം ഞാൻ സ്വപെയിനിലേക്കു പോകുന്നവഴി നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കും. 29ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗ്രഹ പൂർണ്ണതയോടെ ആയിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം.

30സഹോദരരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ആത്മാവിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നിങ്ങൾ എന്റെ പോരാട്ടത്തിൽ എന്നോടു സഹകരിക്കണം. 31യഹൂദ്യയിലെ അവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ഞാൻ വിടുവിക്കപ്പെടുന്നതിനും യെരൂശലേമിലെ എന്റെ സേവനം അവിടെയുള്ള വിശുദ്ധർക്കു സീകാര്യമാകുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. 32അങ്ങനെ ദൈവേഷ്ടതയാൽ, ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം നവോത്ഥേഷം പ്രാപിക്കുവാനും എനിക്കി ഇടയാകട്ടെ. 33സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കട്ടെ, ആമേൻ.

വ്യക്തിപരമായ അഭിവാദനങ്ങൾ

16 കെംക്രയസഭയിലെ ശുശ്രൂഷകനായ, നമ്മുടെ സഹോദരി ഫേബയ്ക്കു വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു. 2വിശുദ്ധർക്കു യോഗ്യമായ വിധത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഫേബയെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സീകരിച്ചു നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആവശ്യമായതേക്കാവുന്ന ഏതു സഹായവും അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എനിക്കും മറ്റു പലർക്കും അവർ വലിയ സഹായി ആയിരുന്നു.

3ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ പ്രിസ്കില്ലയെയും അകിലാവിനെയും എന്റെ അഭിവാദനം അറിയിക്കുവിൻ.

4അവർ എനിക്കുവേണ്ടി ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയവരാണ്. ഞാൻ മാത്രമല്ല, യഹൂദരുടേതല്ലാത്ത സകലപേക്ഷും അവരോടു നന്ദിയുള്ളവരാണ്.

5അവരുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിവരുന്ന സഭയെയും അഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ.

ഏഷ്യ പ്രവിശ്യയിൽ ക്രിസ്തുവിലാദ്യ ഫലമായവനും എന്റെ പ്രിയ സ്നേഹിതനുമായ എപ്പൈനത്തോസിനു വന്ദനം പറയണം.

6നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ച മറിയത്തു വന്ദനം പറയണം.

7എന്നോടുകൂടെ ജയിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ അന്ത്രോനിക്കൊസിനെയും യൂനിയായിനെയും അഭിവാദനം ചെയ്യുക. അവർ അപ്പൊസ്തലരിൽ മികച്ചവരും എന്നെക്കാൾ മുമ്പേ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരുമാണ്.

8ഞാൻ കർത്താവിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന അംപ്ലിയാത്തോസിനു വന്ദനം പറയുക.

9ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഉർബാനോസിനും എന്റെ പ്രിയമിത്രമായ സ്താക്കുവിനും വന്ദനം പറയണം.

10ക്രിസ്തുവിൽ അംഗീകാരയോഗ്യനായ അപ്പെലേസിനെ അഭിവാദനം ചെയ്യുക. അരിസ്തൊബുലോസിന്റെ ഭവനത്തിലുള്ളവരെ വന്ദനം ചെയ്യുക.

11എന്റെ ബന്ധുവായ ഹെരോദിയോനു വന്ദനം പറയുക. നർക്കിസ്റ്റോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ, കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അഭിവാദനം ചെയ്താലും.

12കർത്താവിൽ അത്യധാനം ചെയ്യുന്ന ത്രൂക്കെന, ത്രൂഫോസെ എന്നീ വനിതകളെ അഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ. കർത്താവിനുവേണ്ടി വളരെയേറെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയസ്നേഹിത പെർസിസിനു വന്ദനം പറയണം.

13കർത്താവിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായ റൂഫോസിനെയും എനിക്കും അമ്മയായ അവന്റെ അമ്മയെയും അഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ.

14അസൂക്രിത്തോസിനും പ്ലോഗോനും ഹെർമ്മോസിനും പത്രൊബാസിനും ഹെർമാസിനും കൂടെയുള്ള സഹോദരർക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുക.

15ഫിലൊലോഗോസിനും യൂലിയെയെത്തും നെരെയൂസിനും അവന്റെ സഹോദരിക്കും ഒലൂമ്പാസിനും അവരോടുകൂടെയുള്ള സകല വിശുദ്ധർക്കും വന്ദനം പറയണം.

16എല്ലാവരും വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ പരസ്പരം അഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സകലസകളും

നിങ്ങൾക്ക് ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

17സഹോദരരേ, നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തിനു വിപരീതമായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നിപ്പ് ഉണ്ടാക്കുകയും ഇടർച്ച വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ഞാൻ നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവരിൽനിന്ന് അകന്നു നിന്നുകൊള്ളണം.

18അവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെയല്ല, സ്വന്തം വയറിനെയാണു സേവിക്കുന്നത്. ചക്കരവാക്കും മുഖസ്തുതിയുംകൊണ്ട് അവർ ശുദ്ധഗതിക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകളയുന്നു. 19നിങ്ങളുടെ അനുസരണത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും കേട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ നമ്മെക്കുറിച്ചു അറിവുള്ളവരും തിന്മയെ സംബന്ധിച്ച് നിഷ്കളങ്കരും ആയിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

20 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം വേഗത്തിൽ സാന്താനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴിൽ ചതച്ചുകളയും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

21എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ തിമൊഥെയോസും ബന്ധുക്കളായ ലൂക്യോസും യാസോനും സോസിപത്രോസും നിങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നു. 22ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കൈപ്പടക്കാരനായ തെർത്തയാസ് എന്ന ഞാനും കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നു. 23എനിക്കും ഇവിടുത്തെ സഭയ്ക്കു മുഴുവനും ആതിഥ്യം നല്കുന്ന ഗായോസ് തന്റെ ആശംസകൾ നിങ്ങൾക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

24നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നഗരത്തിലെ പൊതുമരാമത്തിന്റെ അധികാരിയായ എരസ്തോസും നമ്മുടെ സഹോദരനായ കീർത്തോസും നിങ്ങൾക്ക് ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

25അനേകകയുഗങ്ങളായി മറഞ്ഞിരുന്നതും ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ മർമ്മം, നിത്യദൈവത്തിന്റെ നിയോഗത്താൽ സകല ജനങ്ങൾക്കും, വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിനായി പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടു. 26എന്റെ സുവിശേഷവും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗവും മുഖേന ഏകനും സർവ്വജ്ഞനുമായ ദൈവത്തിന് നിങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. 27അവിടുത്തെക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ എന്നെന്നേക്കും മഹത്തം ഉണ്ടാകട്ടെ,

ആമേൻ